

ligeledes at medføre en effektivisering af kontroludøvelsen.

Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning af den fælles fiskeripolitik, herefter kontrolforordningen, stiller en række krav til kontrol af fiskere, modtagere, transportører og købere af fisk og fiskerivarer. Denne forordning omfatter alle den fælles fiskeripolitiks områder, dvs. bevaringsforanstaltninger, strukturforanstaltninger og foranstaltninger under den fælles markedsordning. Det er i henhold til forordningen et ubetinget krav, at den nationale fiskerikontrol skal være effektiv, jf. artikel 30.

Konkret skaber forslaget overensstemmelse mellem indholdet af kontrolbestemmelsen i EU-administrationsloven og de tilsvarende bestemmelser i reguleringsloven og nærværende lov.

For så vidt angår lovens straffebestemmelser indebærer forslaget, at der indføres hjemmel til at straffe for forsøg på overtrædelse af visse af bestemmelserne i loven og regler fastsat i medfør af loven, således som det allerede er muligt i medfør af reglerne herom i EU-administrationsloven. I dag kan der således straffes for forsøg på overtrædelse af EU-regler eller regler fastsat til gennemførelse heraf. Saltvandsfiskeriloven og reguleringsloven indeholder derimod ikke hjemmel til at straffe for forsøg. Der kan også indenfor for disse lovområder opstå særlige situationer, hvor der er behov for at kunne straffe for forsøg på overtrædelse af reglerne.

Forslaget indeholder yderligere en bestemmelse der medfører mulighed for, at politiet kan anmodes om at indhente retskendelse til at foretage ransagning i sager om overtrædelse af loven i medfør af de regler i retsplejeloven, der gælder for forbrydelser, der kan medføre frihedsstraf. Der kan i meget grove overtrædelsessager vedrørende f.eks. omsætning af ulovligt fangede fisk være behov for at kunne anmode politiet om at foretage ransagning hos ikke-mistænkte, for derved at fremskaffe de fornødne beviser for overtrædelsens omfang.

Endelig indfører forslaget hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om klage over afgørelser, der træffes i medfør af loven samt en bemyndigelse til ministeren om, at denne kan henlægge sine beføjelser efter loven til en anden myndighed.

2. Forslagets indhold.

Forslaget gennemfører en opstramning af reglerne om registrering af personer og selskaber som erhvervsfiskere.

Forslaget gennemfører et omsætningsforbud for så vidt angår fangster opnået ved lyst- og fritidsfiskeriet.

Forslaget præciserer og opstrammer lovens kontrolbestemmelser, der fastlægger rammerne for den kontrol, der kan gennemføres uden retskendelse med henblik på at skabe mere ensartede og gennemskuelige kontrolbestemmelser i fiskerilovgivningen

Forslaget indebærer mulighed for straf for forsøg på overtrædelse af loven og regler fastsat i medfør af loven.

Forslaget indeholder en bestemmelse om ransagning, hvorefter politiet kan anmodes om at indhente retskendelse, således at der kan foretages ransagning efter de regler i retsplejeloven, der gælder for forbrydelser, der kan medføre frihedsstraf.

Yderligere indeholder forslaget en bestemmelse vedrørende klageadgang i forbindelse med afgørelser truffet med hjemmel i loven samt en bemyndigelse til ministeren om, at denne kan henlægge sine beføjelser efter loven til en anden myndighed.

Endelig foretages en række justeringer af navne som følge af sammenlægninger i ministeriet og forøninger nævnt i lovtæksten.

3. Statsfinansielle, kommunale, økonomiske og administrative konsekvenser.

Udvidelsen af den personkreds der registreres som erhvervsfiskere kan medføre en forøgelse af udgifterne til det ligningsmæssige fradrag efter Ligningslovens § 9 G, det såkaldte »havfradrag«, der ydes som godtgørelse for udgifter ved at være på havet mere end 12 timer. Dette fradrag ydes kun til personer, der er registrerede som erhvervsfiskere efter saltvandsfiskeriloven.

Forslaget vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for amter eller kommuner.

Forslaget vedrørende opstramning af reglerne om erhvervsfiskerregistrering for personer, indebærer at personer registreret efter forslagens § 3, stk. 1, fremover en gang årligt skal fremsende dokumentation til Fiskeridirektoratet for at de fortsat opfylder betingelserne for registrering. Dette krav vil blive udmøntet i en bekendtgørelse med hjemmel i lovens § 5, stk. 1. Efter de gældende regler sker dokumentation alene på forlangende.

4. Erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget om, at erhvervsfiskerselskaber fremover kun skal kunne tage form af aktie- eller anpartsselskaber, vil medføre forøgede udgifter til stiftelsesomkostninger i forbindelse med selskabernes oprettelse.